

Η παρούσα πρόσκληση συντάχθηκε πριν από την Γενική Συνέλευση Πολυγλωσσίας, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Σορβόνη (Παρίσι) στις 26 Σεπτεμβρίου 2008 και αναγνώστηκε δημόσια από τον Paolo Fabbri.

Οι πρώτοι υπογράφωντες είναι : **Adonis; Βασίλης Αλεξάκης ; Etienne Balibar; Tahar Ben Jelloun; Yves Bonnefoy; Barbara Cassin; Michel Deguy; Emmanuel Demarcy-Mota; Claude Durand; Umberto Eco; Paolo Fabbri ; Maurizio Ferraris; Michèle Gendreau-Massaloux; Ghislaine Glasson Deschaumes; Yves Hersant; François Jullien; Julia Kristeva ; Eduardo Lourenço; Amin Maalouf; Robert Maggiori; Federico Mayor ; Ariane Mnouchkine; Edgar Morin ; Manoel de Oliveira ; Jacqueline Risset; Fernando Fernandez Savater; Antonio Tabucchi ; Jürgen Trabant; Heinz Wismann**

Πρόσκληση για μια ευρωπαϊκή πολιτική μετάφρασης

Εκτός και αν αρνηθεί η ίδια τον εαυτό της, η Ευρώπη δεν μπορεί να οικοδομηθεί χωρίς σεβασμό στον πλουραλισμό των γλωσσών. Δύο δρόμοι ανοίγονται μπροστά της. Ο ένας είναι η προσφυγή σε μια «διάλεκτο συναλλαγής» που θα διευκολύνει τις ανταλλαγές, με κίνδυνο όμως τη φθορά σε συλλογικό επίπεδο. Ο άλλος μας καλεί να απολαύσουμε τη γλωσσική ποικιλία, να την προωθήσουμε και να την προστατεύσουμε με σκοπό την καλύτερη αμοιβαία κατανόηση και τον αληθινό διάλογο.

Τουλάχιστον στο εσωτερικό των προσωρινών συνόρων της, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διασφαλίσει την κυκλοφορία των αγαθών, των κεφαλαίων και των προσώπων. Είναι καιρός να θέσει τώρα ως αποστολή της την κυκλοφορία της γνώσης, των έργων και της φαντασίας, ξανασιμίζοντας έτσι με τις πιο γόνιμες στιγμές της ιστορικής Ευρώπης. Είναι καιρός να μάθουν τώρα οι Ευρωπαίοι να μιλάνε μεταξύ τους στις γλώσσες τους. Προάγοντας τις γλώσσες της Ευρώπης συμβάλλουμε στη συμφιλίωση των πολιτών με την Ευρώπη. Η μετάφραση παίζει στο σημείο αυτό ουσιαστικό πολιτικό ρόλο.

Η γλώσσα δεν είναι μόνον εργαλείο επικοινωνίας ή υπηρεσία. Ούτε είναι, απλά και μόνο μια κληρονομιά, μια ταυτότητα που πρέπει να διαφυλάξουμε. Κάθε γλώσσα αποτελεί και ένα διαφορετικό κομμάτι από το πάζλ του παγκόσμιου χάρτη : το κομμάτι δεν υφίσταται παρά μόνο σε σχέση με τα υπόλοιπα. Μεταφράζοντας, εμβαθύνουμε στην μοναδικότητά μας αλλά και σ' εκείνην του άλλου : πρέπει να γνωρίζεις τουλάχιστον δύο γλώσσες για να δηλώσεις ότι κατέχεις την μία.

Υπέρβαση της ταυτότητας και εμπειρία της διαφοράς, η μετάφραση πρέπει να βρίσκεται στο κέντρο του ευρωπαϊκού δημόσιου χώρου που όλοι εμείς καλούμεθα να οικοδομήσουμε, στις πολιτειακές και θεσμικές του διαστάσεις, στις πολιτιστικές, κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές του συνιστώσες.

Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο απευθύνουμε έκκληση για την υλοποίηση μιας

πραγματικής ευρωπαϊκής πολιτικής της μετάφρασης, η οποία θα στηρίζεται σε δύο αρχές : στην κινητοποίηση όλων των φορέων σε όλους τους τομείς της πολιτιστικής ζωής (εκπαίδευση, έρευνα, διερμηνεία, εκδόσεις, τέχνες, μέσα ενημέρωσης) και στην διάρθρωση τόσο της εσωτερικής δυναμικής της Ένωσης όσο και της εξωτερικής της πολιτικής, ώστε να υπάρξει συγκεκριμένη εγγύηση τόσο σχετικά με την υποδοχή των άλλων γλωσσών στην Ευρώπη όσο και με την κατανόηση των γλωσσών της Ευρώπης στον υπόλοιπο κόσμο.

Από την μετάφραση, το ευρωπαϊκό σχέδιο θα αντλήσει νέα ενέργεια.